

[Arbejdsministeren]

le udviklede ordninger, fordi vi troede, at vi så kunne skabe os det store, klare overblik.

Til dette med flaskehalsproblemerne vil jeg kun sige, at jeg heller ikke kan se nogen flaskehalsproblemer inden for en kort tidshorison, og jeg tror i virkeligheden, at den eneste mulighed, vi har for at undgå dem, er at løfte uddannelsessektoren betydeligt op; derved kan man faktisk imødegå kommende flaskehalsproblemer, og det er jeg glad for at hr. Per Stig Møller pegede eksakt på, for så er der dog en høj grad af enighed mellem regeringen på den ene side og De Konservative på den anden side.

Til hr. Helge Sander, som jeg nok skal lade være med at drille, når han nu sidder i formandsstolen og ikke kan komme til orde, kan jeg nu alligevel ikke nære mig for at gøre den bemærkning, at mange af de kunstige ordninger, som fru Lilli Gyldenkilde også var inde på tidligere, har udviklet sig, er blomstret og groet – også for vildt – i de seneste 10 år, men hvis jeg skal forstå hr. Helge Sanders bemærkning på den måde, at Venstre gerne vil bidrage til nogle regelrette ordninger, siger jeg tak for tilbudet.

Til fru Lilli Gyldenkilde, der nævnte dette med satserne og med, at nogle kan bruge ordningerne og andre ikke kan, vil jeg sige, at vi godt ved, at de aktiveringsordninger, som blev vedtaget den 8. maj 1992, ikke er tilstrækkelige, fordi der er stillet nogle krav med hensyn til anciennitet og ledighed til dem, der skulle være vikarer, og det er i sig selv to meget væsentlige barrierer.

Jeg skal ikke kunne afvise, at satsen også er en barriere, men hvis vi tager en mellemkomstfamilie, så går en sats på 80 pct. med hensyn til forældreorloven nogenlunde i nul, når man inddrager den besparelse, der kan være ved, at man ikke har sit barn i vuggestue, og den lettelse i skatten, man får, når ens indtægt går ned. Regeringen har ikke taget stilling til det kommende system, men jeg må ærlig talt sige, at der jo også her er tale om, hvilke valgmuligheder folk har, og hvilke konsekvenser de får. Når der er tale om forældreorlov, synes jeg faktisk, det er et reelt valg for mange mellemkomstfamilier, om man gerne vil have lidt mere tid til sine børn, og det er der meget der tyder på at mange gerne vil. Ifølge de seneste tal, jeg har fået fra Arbejdsmarkedsstyrelsen, indgås der imellem 150 og 200 nye orlovs-

aftaler hver uge på det gamle grundlag, så alt andet lige er det faktisk ikke helt så sort, som vi maler det. Men det kan blive meget bedre, og det skal dette og forhåbentlig også de ordninger, som vi kan nå frem til efter 1. januar 1994, bidrage til.

Mange af de spørgsmål, der har været stillet fra faktisk alle partier, om den kommende orlovsreform, vil jeg besvare ved at sige, at der er en mening med, at regeringen afholder en konference, hvortil vi indbyder så bredt, som vi faktisk gør, nemlig partier i Folketinget, uddannelses- og arbejdsmarkedsordførere, organisationer fra arbejdstagerside, fra arbejdsgiverside, uddannelsesfolk og private erhvervsledere. Det er regeringens opfattelse, at den konference skal give os nogle signaler om, hvad der kan bæres igennem, hvad der kan skabes den bredest mulige forståelse for, hvorledes indgangene til orlov skal være, hvorledes ydelseniveauet skal være, og hvilke formål det skal have, for der kan være mange formål, f.eks. uddannelse. Vi får måske nogle gode ideer, og jeg kan i hvert fald godt give tilsagn på regeringens vegne om, at vi mener det dybt alvorligt med den konference, og hvis der er partier i Folketinget, der har gode ideer om, hvad man skal medtage og tage hensyn til, hører vi meget gerne om dem.

Det var også lidt af et svar på fru Lilli Gyldenkildes spørgsmål om, hvilken side regeringen vender sig til. Jeg vil ikke sige, at vi kigger ligeud, men vi prøver faktisk at kigge hele spektret rundt, for vi er optaget af at få lavet så god og regelret en ordning som overhovedet muligt, der i øvrigt helst skal hvile på et så bredt forståelsesgrundlag som muligt, og hvis man skal skabe et bredt forståelsesgrundlag i samfundet, er det fornuftigt at skabe et så bredt forståelsesgrundlag som muligt i Folketinget for det, man gerne vil.

Hr. Poul Nødgaard har i virkeligheden fået svar på i hvert fald den del, der handler om humanitært arbejde, så jeg vil blot henlede hr. Poul Nødgaards opmærksomhed på side 15, hvor det meget klart fremgår, hvad det er for nogle organisationer, som kan blive godkendt til at bruge ulønnet arbejdskraft. Der er altså ikke tale om, at folk, der vil ned og passe deres gamle mor eller far på Solkysten, kan blive godkendt; det er måske nok et humanitært arbejde, men det er i hvert fald et mere privat